

vil statsministeren jo ikke længere kunne gemme sig bag sit mantra. Var det så ikke klogt, hvis man vil føre aktivistisk udenrigspolitik, at sige noget, inden en situation faktisk er en situation, man ikke længere er i stand til at påvirke?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg kan kun sige til hr. Villy Søvnald, at udfaldet af den afstemning, der måtte finde sted i FN's Sikkerhedsråd, er der ingen af os, der kender, og jeg giver mig altså ikke ind i spekulative forestillinger på baggrund af et afstemningsresultat, vi ikke kender.

Vi forholder os til afstemningsresultatet, når vi har set det.

Peter Skaarup (DF):

Jeg vil spørge statsministeren, om statsministeren egentlig ikke er enig i, at det er oplevelsen af en meget uskøn affære, man kan få af det, der foregår i øjeblikket i FN's Sikkerhedsråd. Der er en række lande med, Angola f.eks., Syrien, andre lande, som der i øjeblikket bejles til både af USA, men også af Frankrig og andre lande i forsoget på at få de lande med på en eller anden linje, som man ønsker sig fra nogle af de store lande i FN's Sikkerhedsråd.

Men er statsministeren ikke enig i, at det er en meget uskøn affære, hvis det er et spørgsmål om, hvor mange dollar eller hvor mange franc eller hvor mange løfter, man i øvrigt kan give om forskellige ting og sager til sådanne lande? Er det i hele taget rimeligt, at det militære pres, det pres diplomatisk, som har ligget på Saddam Hussein igennem 12 år, hvor han ikke overholdt nogen af de resolutioner, han skulle overholde, i sidste ende gøres op i, om man kan give lidt flere dollar eller lidt flere franc til nogle lande, som i hvert fald ikke er at sammenligne med Danmark og andre lande, der har en demokratisk indgang til de ting, som man skal tage stilling til her? Er det ikke en meget uskøn affære, som man godt kunne have været foruden?

Den fg. formand (Svend Auken):

Så er det hr. Villy Søvnald, og derefter er det statsministeren.

Villy Søvnald (SF):

Jeg savnede et svar, hvor statsministeren forholdt sig til Kofi Annans udtalelse, refereret på Ritzau i går. Jeg citerer lige endnu en gang Kofi Annan, der siger: »Hvis USA vælger at gå uden

om FN's Sikkerhedsråd, vil det være i strid med FN's charter.«

Deler statsministeren Kofi Annans opfattelse, netop fordi statsministeren jo hele tiden har lagt vægt på, at det skulle være forankret i FN? Mener statsministeren så, at FN's generalsekretær har ret i sin vurdering? Det er det ene.

Kl. 13.15

Det andet er, at jeg forstår ikke, at statsministeren pludselig bliver uklar i mælet. Når han tidligere har sagt, at det er Sikkerhedsrådet, der er bedst til at vurdere tidsfrister, må det vel også logisk betyde, at hvis et flertal i Sikkerhedsrådet siger, at der er brug for mere tid, og et enkelt land kortslutter det, er det ikke alene i modstrid med FN's charter, men så er det også at gå uden om Sikkerhedsrådet. Så hvis det, statsministeren har sagt i dag, skal give mening, må Danmark da sige fra, medmindre man forveksler en forankring i FN med en forankring i Det Hvide Hus.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Først vil jeg sige til hr. Peter Skaarup, at jeg kunne bestemt have ønsket mig et væsentlig anderledes forløb end det, vi har set.

Det, jeg synes er det dybt beklagelige i situationen, er, at den diskussion, der er opstået, kun gavner én person, nemlig despoten Saddam Hussein, som er den eneste, der vinder ved, at det internationale samfund ikke kan stå sammen. Han vil blive ved med at trække det internationale samfund rundt ved næsen, fordi landene ikke kan finde ud af at stå sammen om at lægge et maksimum af pres på Irak. Det synes jeg er dybt beklageligt, det skal jeg ikke lægge skjul på.

Det er en svaghed for FN, det har givet problemer i NATO, og det kan give problemer for EU's fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik. Der er store skadevirkninger af det forløb, vi har set, så jeg deler hr. Peter Skaarups opfattelse af, at vi godt kunne have ønsket et væsentlig anderledes forløb. Men det er jo nu engang demokratiets vilkår, at sådan som reglerne er, er afstemningsprocedurerne også sådan, som de nu er i FN's Sikkerhedsråd. Det er jo lovligt at have forskellige opfattelser, men der er kun én, der profiterer af den internationale uenighed. Det er Saddam Hussein, og det synes jeg er det beklagelige i hele forløbet.

Så vil jeg sige til hr. Villy Søvnald, at det er altså rent faktisk sådan, at det er USA, som ihærdigt forfølger FN-sporet ved sammen med Stor-